

ภาคผนวก

แบบสอบถาม**เรื่อง “การรับรู้สิทธิแรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2551
ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ”**

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการทำสารนิพนธ์ เรื่อง การรับรู้สิทธิ
แรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2551 ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ
ผู้ศึกษาขอความร่วมมือจากท่านในการกรอกแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้ศึกษาจะได้รวบรวมข้อมูลนำไป
ศึกษาการรับรู้สิทธิแรงงานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ของนักศึกษาก่อนการทำงาน เพื่อเป็น
ประโยชน์กับมหาวิทยาลัยสามารถนำไปใช้วางแผนสำหรับการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนและ
ใช้เป็นแนวทางส่งเสริมความรู้ด้านสิทธิแรงงานของนักศึกษา จึงขอให้ท่านกรอกข้อมูลตาม
ความเป็นจริงและแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะด้วย

ผู้ศึกษาขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างยิ่ง

(นางสาวณัฐยา จันท์คง)

นักศึกษาปริญญาโท

หลักสูตรพัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาดำเนินการ

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

แบบสอบถาม

เรื่อง “การรับรู้สิทธิแรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2551
ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ”

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หรือเติมคำในช่องว่าง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การรับรู้สิทธิแรงงานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ส่วนที่ 3 ช่องทางการรับรู้สิทธิแรงงาน

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางการส่งเสริมความรู้ด้านสิทธิแรงงาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. สาขาวิชา

1. สาขาบัญชี

2. สาขาการเงิน

3. สาขาการตลาด

3. ท่านมีประสบการณ์ทำงานพิเศษหรือไม่

1. มี สถานที่ทำงานพิเศษ _____

2. ไม่มี

4. ท่านเคยฝึกงานหรือไม่

1. เคย สถานที่ฝึกงาน _____

2. ไม่เคย

5. ท่านเรียนวิชากฎหมายแรงงานหรือไม่

1. เรียน วิชา _____

2. ไม่เรียน

ส่วนที่ 2 การรับรู้สิทธิแรงงานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือกเพียงข้อละ 1 ช่อง (โปรดทำทุกข้อ)

คำถาม	รับรู้ (1)	ไม่รับรู้ (0)
เวลาทำงาน		
1. เวลาทำงานปกติของลูกจ้างคือ วันละไม่เกิน 8 ชั่วโมง และสัปดาห์ละไม่เกิน 48 ชั่วโมง		
2. เวลาทำงานปกติของลูกจ้างต้องไม่เกินวันละ 7 ชั่วโมง และสัปดาห์ละไม่เกิน 42 ชั่วโมง สำหรับงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย		
3. ลูกจ้างอาจตกลงกับนายจ้างนำเวลาทำงานที่น้อยกว่า 8 ชั่วโมงต่อวันไปรวมกับเวลาทำงานปกติอื่นได้ แต่ต้องไม่เกินวันละ 9 ชั่วโมง และสัปดาห์ละไม่เกิน 48 ชั่วโมง		
4. ลูกจ้างมีเวลาพักระหว่างการทำงานวันละไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง หลังจากทำงานมาแล้วไม่เกิน 5 ชั่วโมงติดต่อกัน		
5. ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาต่อจากเวลาทำงานปกติไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมง นายจ้างต้องจัดเวลาพักก่อนเริ่มทำงานไม่น้อยกว่า 20 นาที		
6. การทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุด ต้องได้รับการยินยอมจากลูกจ้างก่อนเป็นคราว ๆ ไป เมื่อนำเวลาทำงานรวมกันแล้วต้องไม่เกินสัปดาห์ละ 36 ชั่วโมง		
วันหยุด		
7. ลูกจ้างมีวันหยุดประจำสัปดาห์ไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 1 วัน โดยมีระยะห่างกันไม่เกิน 6 วัน		

คำถาม	รับรู้ (1)	ไม่รับรู้ (0)
8. ลูกจ้างมีสิทธิในวันหยุดตามประเพณีไม่น้อยกว่าปีละ 13 วัน โดยรวมวันแรงงานแห่งชาติ		
9. ลูกจ้างทำงานติดต่อกันมาแล้วครบ 1 ปี มีสิทธิหยุดพักผ่อนประจำปีได้ปีละไม่น้อยกว่า 6 วันทำงาน		
10. ลูกจ้างที่ทำงานโรงแรม งานขนส่ง งานในป่า งานที่ทุรกันดาร หรืองานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อาจตกลงกับนายจ้างเพื่อสะสมวันหยุดประจำสัปดาห์และเลื่อนไปหยุดเมื่อใดก็ได้ แต่ต้องอยู่ในระยะเวลา 4 สัปดาห์ติดต่อกัน		
11. งานที่มีลักษณะต้องทำติดต่อกันไป ถ้าหยุดจะเสียหายแก่งานหรือเป็นงานฉุกเฉิน นายจ้างอาจให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดได้เท่าที่จำเป็น		
12. งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาหรือทำงานในวันหยุด		
ค่าจ้าง		
13. ลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำหรืออัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ โดยไม่เลือกปฏิบัติ		
14. การจ่ายค่าจ้างและผลประโยชน์ในการจ้างให้ลูกจ้าง จะต้องจ่าย ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้าง ถ้าจะจ่าย ณ สถานที่อื่นหรือด้วยวิธีอื่น จะต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง		
15. ลูกจ้างที่ทำงานมีลักษณะอย่างเดียวกันและปริมาณเท่ากัน ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างและค่าตอบแทนให้แก่ลูกจ้างเท่าเทียมกันทั้งลูกจ้างชายและหญิง		
16. ลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันลาป่วยเท่ากับอัตราค่าจ้างในวันทำงาน แต่ปีหนึ่งไม่เกิน 30 วันทำงาน		
17. ลูกจ้างหญิงมีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันลาคลอดบุตรเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานครรภ์หนึ่งไม่เกิน 45 วัน		
18. ลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดตามประเพณี และวันหยุดพักผ่อนประจำปี		

คำถาม	รับรู้ (1)	ไม่รับรู้ (0)
19. ลูกจ้างรายเดือนซึ่งมีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุด เมื่อทำงานในวันหยุดจะได้รับค่าจ้างเพิ่มขึ้นจากค่าจ้างไม่น้อยกว่า 1 เท่าของค่าจ้างต่อชั่วโมง		
20. ลูกจ้างรายวันซึ่งไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุด เมื่อทำงานในวันหยุดจะได้รับค่าจ้างเพิ่มขึ้นจากค่าจ้างไม่น้อยกว่า 2 เท่าของค่าจ้างต่อชั่วโมง		
ค่าล่วงเวลา		
21. การจ่ายค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดของลูกจ้าง ให้จ่ายเดือนละไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง		
22. ลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าล่วงเวลาในวันทำงานปกติ ในอัตราไม่น้อยกว่า 1.5 เท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมง		
23. ลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าล่วงเวลาในวันหยุด ในอัตราไม่น้อยกว่า 3 เท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมง		
สวัสดิการ		
24. สวัสดิการสำหรับลูกจ้าง หมายถึง ผลประโยชน์ที่ลูกจ้างได้รับเพิ่มเติมจากค่าจ้างที่นายจ้างจ่ายให้		
25. การจัดสวัสดิการตามกฎหมายหรือตามที่มิขัดตกลงกับลูกจ้าง ให้นายจ้างปิดประกาศจัดขึ้นไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้าง		
26. ลูกจ้างมีสิทธิได้รับสวัสดิการจากนายจ้างตามประเภทและมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด เช่น น้ำดื่ม ห้องน้ำ ห้องส้วม ปัจจัยในการปฐมพยาบาล ห้องรักษาพยาบาล พยาบาล แพทย์ เป็นต้น		
27. สถานประกอบการกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ต้องจัดให้มีคณะกรรมการสวัสดิการ ประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายลูกจ้างอย่างน้อย 5 คน		
ค่าชดเชย		
28. ค่าชดเชย หมายถึง เงินที่ลูกจ้างได้รับเมื่อถูกเลิกจ้าง นอกเหนือจากเงินประเภทอื่น ซึ่งนายจ้างตกลงจ่ายให้แก่ลูกจ้าง		

คำถาม	รับรู้ (1)	ไม่รับรู้ (0)
29. ลูกจ้างทำงานครบ 120 วัน แต่ไม่ครบ 1 ปี มีสิทธิได้รับค่าชดเชยเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้าย 30 วัน		
30. ลูกจ้างทำงานครบ 1 ปี แต่ไม่ครบ 3 ปี มีสิทธิได้รับค่าชดเชยเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้าย 90 วัน		
31. ลูกจ้างทำงานครบ 3 ปี แต่ไม่ครบ 6 ปี มีสิทธิได้รับค่าชดเชยเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้าย 180 วัน		
32. ลูกจ้างทำงานครบ 6 ปี แต่ไม่ครบ 10 ปี มีสิทธิได้รับค่าชดเชยเท่ากับอัตราค่าจ้างสุดท้าย 240 วัน		
33. ลูกจ้างทำงานครบ 10 ปีขึ้นไป มีสิทธิได้รับค่าชดเชยเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้าย 300 วัน		
34. นายจ้าง ไม่ต้อง จ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างซึ่งเลิกจ้าง ในกรณีที่จงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย		
35. นายจ้าง ไม่ต้อง จ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างซึ่งเลิกจ้าง ในกรณีที่ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลา 3 วันทำงานติดต่อกันไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตาม โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร		
36. ลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า เท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้าย 30 วัน กรณีที่เลิกจ้างเพราะย้ายสถานประกอบกิจการ ซึ่งนายจ้างต้องแจ้งให้ลูกจ้างทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วันก่อนวันย้ายสถานประกอบกิจการ		
37. ลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้าย 60 วัน กรณีที่เลิกจ้างเพราะปรับปรุงหน่วยงาน ซึ่งนายจ้างต้องแจ้งให้ลูกจ้างทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 60 วันก่อนวันเลิกจ้าง		
สัญญาจ้าง		
38. สัญญาจ้างแรงงานจะเป็นหนังสือหรือตกลงด้วยวาจาก็ได้		

คำถาม	รับรู้ (1)	ไม่รับรู้ (0)
39. สัญญาจ้างหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน ระเบียบ หรือคำสั่งที่ทำให้นายจ้างได้เปรียบลูกจ้างเกินสมควร ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้มีผลใช้บังคับเพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี		
40. ห้ามมิให้นายจ้างเรียกหรือรับหลักประกันการทำงาน ไม่ว่าจะเงินหรือทรัพย์สินหรือการค้ำประกันด้วยบุคคลจากลูกจ้าง เว้นแต่ลักษณะหรือสภาพของงานต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับเงินหรือทรัพย์สินของนายจ้าง		
41. สัญญาจ้างหรือข้อตกลงที่เป็นการเอาเปรียบลูกจ้างหรือขัดต่อกฎหมาย สัญญาจะตกเป็นโมฆะ		
กฎระเบียบ		
42. นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ต้องจัดให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานเป็นภาษาไทย ปิดประกาศโดยเปิดเผย ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้าง		
43. ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานต้องมีรายละเอียด คือ วัน เวลาทำงาน ปกติ เวลาพัก วันหยุดและหลักเกณฑ์การหยุด หลักเกณฑ์การทำงาน ล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุด วันและสถานที่จ่ายค่าจ้าง หลักเกณฑ์การลา วินัยและโทษทางวินัย การร้องทุกข์ และการเลิกจ้าง ค่าชดเชย และค่าชดเชยพิเศษ		
44. ทะเบียนลูกจ้างต้องมีชื่อ เพศ สัญชาติ วันเดือนปีเกิด ที่อยู่ปัจจุบัน วันเริ่มจ้าง ตำแหน่งหรืองานในหน้าที่ อัตราค่าจ้างและประโยชน์ตอบแทนอื่น ๆ ที่นายจ้างตกลงจ่ายให้แก่ลูกจ้าง และวันสิ้นสุดการจ้าง		
45. ในกรณีที่ทำการสอบสวนลูกจ้างซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ห้ามมิให้นายจ้างสั่งพักงานลูกจ้างในระหว่างการสอบสวน เว้นแต่จะมีข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน ให้อำนาจนายจ้างสั่งพักงานลูกจ้างได้		

ส่วนที่ 3 ช่องทางการรับรู้สิทธิแรงงาน

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ท่านเลือก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ท่านรับรู้สิทธิแรงงานจากช่องทางใดบ้าง

1. สื่อบุคคล

- ไม่เคยรับรู้จากสื่อบุคคล
- เคยรับรู้
- ครู อาจารย์
 - บุคคลในครอบครัว
 - เพื่อน
 - เพื่อนบ้าน
 - อื่น ๆ โปรดระบุ _____

2. สื่ออื่น ๆ

- ไม่เคยรับรู้จากสื่ออื่น ๆ
- เคยรับรู้
- โทรทัศน์
 - วิทยุ
 - หนังสือ
 - แผ่นพับ
 - นิตยสาร/วารสารทั่วไป
 - ชาวประชาสัมพันธ์
 - อินเทอร์เน็ต
 - อื่น ๆ โปรดระบุ _____

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางการส่งเสริมความรู้ด้านสิทธิแรงงาน

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
